

Efter de oplysninger, der er indhentet af *Færøernes* landstyre og landshøvdingen i *Grønland*, er konventionens bestemmelser også opfyldt, forsåvidt angår offentlige kontrakter, der afsluttes om udførelse af arbejder i disse dele af riget. For *Færøernes* vedkommende gælder det dog, at visse små kommuner undertiden lader udføre arbejder med offentlige tilskud på vilkår, at udgiften herved udelukkende eller delvis dækkes af tilskuddet. Denne fremgangsmåde indebærer mulighed for arbejdsvilkår, der noget afviger fra de iøvrigt gældende vilkår, men disse kommuners økonomiske stilling tillader dem ikke for tiden at opgive fremgangsmåden, og under hensyn til, at der ifølge konventionens artikel 1, stk. 2, er adgang til at undtage kontrakter, der indgås af andre end centrale myndigheder, fra dens anvendelsesområde, vil dette forhold ikke være til hinder for Danmarks tiltrædelse af konventionen.

Ratifikationen vil *ikke nødvendiggøre ændring af dansk lovgivning*. Konventionen er hidtil tiltrådt af 12 stater, herunder Norge, Finland, Nederlandene, Belgien, Storbritannien og Frankrig, og er trådt i kraft den 20. september 1952.

Ved fremsættelsen af forslaget udtalte *socialministeren* bl. a.: „Konventionen fastslår det princip, at løn- og arbejdsvilkårene ifølge arbejdskontrakter, der indgås med en offentlig myndighed som arbejdsgiver, ikke må være ringere end de vilkår, der iøvrigt gælder ved arbejde af samme art indenfor vedkommende fag. Konventionen gælder ikke alene, når arbejdsgiveren er selve den offentlige myndighed, men også i tilfælde, hvor den offentlige myndighed har overdraget udførelsen af arbejdet til private. Disse betingelser er opfyldt for offentlige arbejdskontrakter her i landet, så det vil ikke kræve ændring i gældende lovgivning eller praksis at tiltræde konventionen. Regeringen må anse det for ønskeligt, at Danmark ratificerer konventionen, således at det på denne måde slås fast, at arbejdsvilkårene i offentlige kontrakter skal være lige så gode som i tilsvarende kontrakter med private arbejdsgivere.

I forbindelse hermed vil jeg gerne oplyse, at arbejds- og socialministeriet den 31. oktober 1950 anmodede Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om sammen med repræsentanter for ministeriet at undersøge mulighederne for at forøge antallet af ratifikationer fra dansk side af de konventioner, der vedtages på de internationale arbejdskonferencer. Udvalget har i slutningen af 1953 afgivet en redegørelse til ministeriet vedrørende spørgsmålet, og det er i fortsættelse af udvalgets arbejde, at regeringen nu har